

godt 90 pCt., naar man regner med en Afkastning af 2 pCt., og hvis det ærede Medlem vil gaa højere op, og det er han nødt til, saa han kommer til at beskatte Formuen med mere, end den afkaster, betyder det simpelthen, at man konfiskerer Formuen og spiser den op, det kommer man ikke udenom.

Venstres Arbejdsprogram derimod er i første Linie ved en fortsat Sparsommelighedspolitik at sikre Balance i Statens Økonomi, det er vort Alfa og Omega, og det maa bl. a. ske derved, at man succesivt arbejder sig ud af de direkte Tilskud, der gives. Det gælder baade Tilskud til Husmandsbrugs Byggeri og andet Byggeri. Vi har allerede ændret Boligloven saaledes, at der nu kun er Tale om en Garanti for Finansieringen af Boligbyggeriet, medens de direkte Tilskud er ophørt — der kan nok komme nogle Tilskud, som endnu ikke er udbetalt, men Loven er, som sagt, ændret. Der maa ligeledes holdes igen overfor store offentlige Arbejder, hvis de ikke har Betingelser for at kunne bære sig; og ved Siden deraf er der den almindelige Lovgivning, hvor ogsaa meget kan ændres, og hvor Byrderne kan fordeles bedre. Men Venstres Hovedformaal er at sikre den faste Balance. Naar man nu saaledes i Hovedtrækkene trækker det op, som er Forskellen mellem Venstre og Socialdemokratiet, synes jeg, at der ikke hører saa overordentlig meget til for at tage sit Standpunkt. Nu ved jeg ikke — det nytter vel ikke at spørge det ærede Medlem Hr. Rode, hvilken Politik han vil støtte. At han vil gaa ud og hverve Tilslutning til sit Program, forstaar jeg, men naar Valget er overstaet og Rigsdagen paa ny træder sammen, ved vi ogsaa, hvad der end ellers kan ske, at det radikale Parti i alt Fald ikke er blevet Flertal her i Salen, men det maa tage Stilling til, hvem det vil arbejde sammen med. Og naar man ser umiddelbart paa det, skulde man tro, at det ærede Medlem stod os nærmest, men naar man hører det ærede Medlem, faar man det stik modsatte Indtryk. Jeg tror imidlertid, at selv om det ærede Medlem ikke i Dag vil svare mig paa dette Spørgsmaal, til hvilken Side han vil gaa, saa er det saa sikkert som Amen i Kirken, at ude paa Vælgermøderne og ved Valget vil Vælgerne spørge: Ja, men hvor vil de Herrer gaa hen? Hvem vil De søge Deres Samarbejde med? Det Spørgsmaal kommer man ikke udenom, men det vil blive et afgørende Spørgsmaal under den kommende Valgkampagne.

Hvis jeg kort skulde udtrykke Socialdemokraternes Stilling, er det jo i Virkeligheden denne: Vi vil importregulere, vi vil kontrollere, og vi vil konfiskere. Dette er i Virkeligheden, kort udtrykt, Hovedpointen i Socialdemokraternes Program — udover saa meget andet almindeligt Lovgivningsarbejde, der ogsaa vil kræve store Udgifter. Der er saa ofte talt om Socialistforskrækkelse, og jeg vil sige, at selve Ordet Socialistforskrækkelse holder jeg ikke af, men det er i Virkeligheden to Ideer, der her staar overfor hinanden, og jeg har den bestemte Opfattelse, at hvis Socialdemokraterne vil arbejde i Henshold til dette Program, vil de i Virkeligheden arbejde os ud i Fattigdommen. Det føler jeg mig saa fuldkommen overbevist om. Balancen vil blive sprængt, naar de skal opfylde de store Forpligtelser, de har paataget sig overfor Vælgerne.

Det ærede Medlem Hr. Rode har for sit Vedkommende indrømmet, at han vil bevare de Luksusskatter, som er vedtaget og det vil Socialdemokraterne ogsaa komme til. Jeg tror ikke, at hverken det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen eller det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil staa op her og sige, at hvis de kommer til Magten, afskaffer de disse Luksusskatter. Nej, de vil beholde dem alle, for de er nødvendige, men desuden kommer de til at paalægge en stor yderligere Beskatning, hvad de meget vel har haft Øje for, og saa slaar de ned paa Formuen og siger, at de vil have en meget høj Formuebeskatning. En saadan Formuebeskatning vil efter min Opfattelse virke som en Konfiskation af Formuerne, og den vil i Virkeligheden berøve Erhvervslivet den Kapital, som skulde tjene Erhvervslivet. Det er dog til syvende og sidst saa, at der skal tre Faktorer til i Erhvervslivet: Gode Arbejdere, Indsigt og Kapital, og Kapitalen skal tjene Erhvervslivet; men naar man inddrager Kapitalen, vil det gaa ud over Erhvervslivet. Det er paa den Maade, jeg ser paa „Socialistforskrækkelsen“. Der er to Ideer, der mødes. Det er ikke de mange rare og gode Mænd og Kvinder indenfor Socialdemokratiet, man frygter, men det er den politiske Idé, de vil følge, naar de kommer til Styret.

Det er i Virkeligheden her, Hovedslaget staar, mellem Venstre og Socialdemokratiet. Her staar det virkelige Hovedslag, og bagefter bliver Spørgsmaalet saa dette: Hvor megen Støtte vil Venstre faa i denne Kamp fra de to andre Partier, og hvor megen Støtte vil